

Hän nostaa kätensä viimeisen kerran.
Tarttuakseen korteen pelastavaan viimeisen kerran.
Viimeisen kerran kohoaa kasvot, päättyvät hymyyn viimeiseen.
Vielä kerran loistavat silmät, liian kauniit sammumaan.
Ne kertoo matkan päättyneen ja uuden alkaneen.
Alkaneen. Alkaneen.

refrain:

Matka nopea kuin tuuli sai hänet kiihtymään.
Mustan sekä valkoisen hän uskoi vielä liittyvän yhteen.
Saman trippikuoleman eteiseen.
Hänet katsomaan sai tyhjyyteen, näki elämän ja kuoleman.
Käsi kädessä kulkevan. Käsi kädessä kulkevan.

Ja minä seison vierellä ihmisen, joka matkansa päässä on.
Minä rinnalla ihmisraunion, joka palaa.
Maan päälliseen helvetintuleen hänen ruumiinsa hajoaa.
Oma matkani jatkukoon, olen eläin. Olen eläin.
Olen eläin.

refrain